

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۲ جنوری ۲۰۲۳

آیا زورگویی پاکستان طالب را می ترساند؟

یکشنبه - ۱۱ جدی ۱۴۰۱ - کابل: در یادداشت امروز مکتب مختصری داریم در باب گفته های وزیر داخله دولت پاکستان که در قبال حملات "تحریک طالبان پاکستان" صریحاً اعلام داشت "بعد از این آنها را تا پایگاه های شان تعقیب خواهیم نمود، یعنی جنگ را به داخل افغانستان کشانیده، آنها را سرکوب خواهیم نمود". اما نخست:
۱- وقتی تازه به مطالعه آغاز نموده بودم به مانند اکثر همسن و سالانم بسیار علاقه مند بودم تا در بحث ها با بزرگان شرکت ورزیده، با طرح سوالات سخت و بی جواب از یک جانب به آنها نشان دهم که "بلی، من هم رشد نموده ام" و از جانب دیگر یک نوع لذت خاص برخاسته از شکست طرف مقابل را احساس نمایم.
یادم می آید یکی از سوالاتی که همیشه از بزرگان به خصوص آنهایی که بیشتر مذهبی و مقید بودند، می پرسیدم، این بود:

"وقتی اولین صفت خداوند را از جمع صفات دهگانه آن "قادر" بودن می دانیم، آیا خدا قادر است سنگی را بیافریند که خودش نتواند آن را از جایش تکان دهد" نزاکت و باریکی سؤال در این بود و است که در "بلی و نه" سرانجام قدرت خدا زیر سؤال می رود.

وقتی امروز به اوضاع افغانستان و پاکستان نظر می اندازیم و رابطه بین طالب و نظامیان پاکستان و "آی. اس. آی" را با دقت ارزیابی می نمایم، تقریباً عین سؤال به شکل دیگری تبارز می نماید. هرگاه کشمکش بین طالب و نظام ملاسالار واقعی باشد و از نوع جنگ زرگری و فریبنده جنگهای زرگری طالب با امریکا و شرکاء نباشد، آیا واقعاً کار به جایی رسیده که زور خالق- پاکستان- به مخلوقش - طالب- نمی رسد؟؟

۲- خلاف نظر تعداد زیادی از هموطنان ما که در قبال این مسأله موضع گرفته همه بدون استثناء یک صدا گفته اند که از لحاظ منشور ملل متحد پاکستان چنین حقی را ندارد که با نقض تمامیت ارضی افغانستان به دنبال کسانای وارد افغانستان شده، جنگ را بدینجا انتقال دهد، از آغاز قرن ۲۱ بدین سو، بعد از حادثه ۱۱ سپتمبر، امپریالیسم امریکا و شرکای خرد و بزرگش زیر عنوان "دفاع پیشگیرانه" بر افغانستان و بعد تر عراق تاخته میلیونها انسان را کشته، زخمی و آواره نمودند از آن به بعد دیده می شود که این نوع حملات و جنگ افروزی تا جایی که به منافع قدرت های بزرگ بر می گردد، شکل قانونی به خود گرفته است. یعنی ما در شرایطی زندگانی می نمایم که زور حق را تعیین می نماید و

حق زوری ندارد. در نتیجه هرگاه پاکستان به هر بهانه ای بر افغانستان حمله کند، این که کدام یک حق دارد، فقط در میدان جنگ مشخص می گردد نه کتابهای بیجان و مقالات "رابری" ملل متحد.

۳- و اما این که طالب و نظام ملاسالار بخواهد علی رغم تمام ضعف و ناتوانی که مقابل ارتش تا به دندان مسلح پاکستان دارد، گردن فrazی کند و به مانند دفعات قبل که سرپرست وزارت دفاع نظام ملاسالار پاسخ تهدید دولت پاکستان را با تهدید جواب داد، تسلیم نشود و با پاکستان درشتی نماید، مسلم است که پای کشور و قدرت سومی هم در میان است ورنه طالب با تمام شهادت طلبی آن قدر احمق نیست که به اصطلاح "کونش را با شاخ گاو" بجنگاند. در چنان صورتی، یعنی رفتن طالب و نظام ملاسالار به طرف رویارویی، مسلم است که طالب از جای دیگری چه بسا از بادران پاکستان نه تنها چراغ سبز عملیات را دیده بلکه، با تکیه بر آنها و امکانات شان بدان حرکت آغاز نموده اند. هموطنان گرامی!

هرگاه این ها رجز خوانی ها و عربده کشی ها واقعی باشد و در عقب آن خر ساختن طرف سوم پنهان نشده باشد می توان نوشت سنتراتیژی غرب در قبال اولویت دایمی پاکستان تغییر خورده و افغانستان تحت سلطه طالب، در مناسبات جغرافیای -سیاسی منطقه جایگاه قبلی پاکستان را نزد بادران شان گرفته است. یعنی غرب امپریالیستی در اساس پشت نظام ملاسالار ایستاده، عنداللزوم از آن دفاع خواهد کرد. می ماند بیچاره!! پاکستان که نمی تواند مقابل مخلوق خودش زورگوئی نماید و این همان سنگیست که خدا خلقش کرده، مگر خودش آن را بلند کرده نمی تواند!

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!